

KURNIKŠOPATOŽTONE: VIZOVICKÝ FLERET

Skupina, která působí na naší hudební scéně již 15 let. Současný moderní projev (tzn. nářez) vyrostl z kořenů lidové valašské melodiky a tanečních rytmtů, přičemž spojit lidové prvky s rockovým výrazem se podařilo bez násilí a podbíživosti. Ne náhodou Flereti předskakovali v roce 1997 rockové legendě Jethro Tull, která má podobný lidový základ. Skupina koncertuje v zahraničí (Francie, Rakousko, Německo, Lucembursko) a každoročně se účastní velkých hudebních přehlídek (Zahrada, Okolo Třeboně, Mohelnický dostavník, Valašský frgál). Zajímavostí je skutečnost, že v roce 1996 byl založen fanklub skupiny Fleret, který vydává barevný magazín o členech kapely a distribuuje jej po celé republice. Fleret ve složení Zdeněk Hrachový (akustická kytara, zpěv), Stanislav Bartošík (housle, zpěv), Jiří Hlavnička (bicí, trubka, zpěv), Vladan Heča (el.kytara, flétna, klarinet) a Vladimír Mokráš (baskytara, zpěv) vydal zatím šest alb, naposledy v roce 1997 CD Z hůry dané.

VELKÝ INFORMÁTOR POVÍ, CO SE DĚJE V TELČSKÉM KŘOVÍ

■ Mnozí z pořadatelů letos přijeli se značnými úpravami vlasového porostu. Zatímco Jáchym je odbarven na blond a pomalu, ale jistě získává přezdívku Jason, jeho kamarád Martin zvolil trvanlivou zelenou barvu chlebové plísně. Pája, Matěj a Skřítek jsou dosud nepřilíš „zatravnění“ po důkladné vlasové čistce v rámci egyptského tábora na Rohozně. Vidla, o jehož barvách se leccos proslýchlo už na jaře, do Telče dosud nedorazil.

HRA DO DEŠTIVÉHO POČASÍ OD TRAMPŮ TÍLKA A HUSKYHO

Bohužel jsou mezi námi ještě pořád jednotlivci, kteří nemají rádi pršení a přiznávám se, že když prší tak jako dneska, nemám ho rád taky. Nejde o nějakou tu přeháňku či letní bouřku, ale o šedivé mraky nasáklé vodou jak houba ve vaně. Do takového počasí by ani pořadatele stavět stoly na zimák nevyhnal (což může potvrdit Nino), ale existuje několik her, které se prostě bez deště neobejdou. Velmi vtípná je kolektivní matlačka zvaná Hromádky. Pět až sto sedmdesát osm účastníků hry sedí za deště v kruhu na louce či poli (nejlépe rozoraném) a jeden z nich odpálí baseballovou pálkou míček (případně něčím jiným něco jiného) jak jen může a umí daleko. Bang! Než je míček odpalovačem opět přinesen, ostatní se vrhají na místa svých sousedů a rukama či klacíky hrabou jejich zeminu, kterou přenášejí k sobě (ano, správně, i na jejich místě už někdo hrabe) a snaží se vytvořit co největší hromadu hlíny. Jakmile je míček přinesen zůstává každý na místě, na kterém právě hrabe – pokud se nevrátil na svou hromádku má problém a pravděpodobně teď sedí v jámě. Hra končí po dešti a vyhrává ten, který sedí na největší hromadě čerstvé ornice. V rámci dobrých vztahů se zemědělci a ochránci přírody je dobré louku či pole uvést do původního stavu a zasadit všechny vykořeněné rostliny. Ve světě jsou známé i jiné varianty této hry. U Eskymáků vítězí ten, který vykope nejhlubší jámu ve sněhu, soupeři mu ji zasypávají (tedy obráceně než u nás, kde se hlína krade). V bývalém Sovětském svazu se tato hra rozmohla mezi opilými dělníky, kteří ji hrají se sbíječkami kdekoli se jim zamane. Pěkné zážitky při hraní Hromádek přejí Tílko a Husky

Zpravodaj Prázdnin v Telči 98 – první prázdninové, letos ovšem už páté číslo!

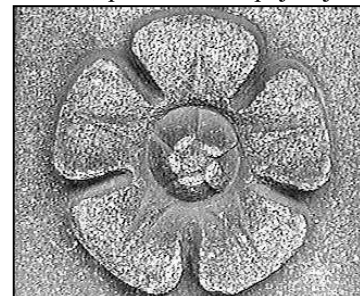
Vychází každý den těsně před koncertem v nákladu minimálně 300 výtisků, často však vyšším. Redakci tvoří Skřítek, kopíruje Inka, poslem je Soník. Dopisovatelům jsou dveře otevřeny! Zpravodaj kopírujeme na radnici města Telče, které nám vychází vstříc po všech cestách.

pátek 31.7. 98 **otvírací**

Z P R A V O D A J

"Už je to tady zase! Už je to tady zase!"

Titulní výkřik mi utkvěl v paměti po četbě či sledování jakéhosi podradnějšího horroru. Znáte to: Hrůza se opět blíží, oči a ústa se doširoka otevírají... Ohlušující řev „Zgrough!“ a „Wroum!“ Ťaf ho drápem, případně slizem či jinou smrtzpůsobující proprietou. Titulky. Tak to se Vám tady v Telči nestane, protože naše pojetí je zcela odlišné. Posuďte sami: Prázdniny v Telči se opět doširoka otevírají... nové nebo staré, ale pořád zanechává na duši otisky ho koláčkem od paní pohlednicí či jakýmkoliv Tradá do něj (rozuměj do a nezlob se, že Ti tykám) běhy, hostiny, výlety a dokud nezačne křičet Víc!“ a neodjede domů s neodbytným pocitem dobře prožitých prázdnin. Tak to je telčská antihorrorová dramaturgie, kterou důsledně uplatňujeme už nějakých...ehm...přesně šestnáct let. Jde nám jen o to, aby Vás neopouštěl pocit, že se něco děje, že se to děje dobře, a že by byla škoda kdyby se to nedělo. Teď už záleží na Vás, jestli raději chytáte noty, bronz a okolo letící koláčky, nebo jestli Vás budeme nacházet po ránu před štábem pod závějsmi kelímků a resuscitovat. Za všechny pořadatele mohu odpovědně prohlásit, že raději budeme učit létat koláčky okolo náměstí, než narovnávat zgumovatělé nohy padlých, a nikdo z nás snad neskončí po deseti dnech na takovém psychickém dně, aby resuscitoval koláček a vysílal podroušené na oblety věže svatého Ducha. „Jak vy k my, tak my k vy,“ říká Slávek Janoušek (a přijede to zkontrolovat), takže pokud mi do Vás koláčkem, Vy do nás, prosím pěkně, v nejhorším případě bagetou. Užívejte si Prázdnin v Telči a my se budeme snažit. Zapomeňte na horory, strčte si ukazováčky do úst a roztahujte směrem k uším kam až to jde. Hotovo? Tak takhle Vás máme nejraději.

blíží, oči a uši se Vřískot zpěvačky úplně zdravé a dobré kapely sametových tlapek. Ťaf Šušolíkové, zpěvníkem, hudebním nástrojem. Tebe milý příteli nějaké ty performance, šampusy. Hrrr do něj „Ano! Ano! Víc! Víc!

Skřítek

MEDVĚD: TO SE MÁME, ŽE SE MÁME

NĚKOLIK SLOV NA TÉMA REKLAMA, PARTNEŘI, SPONZOŘI

Téma vždy použitelné. Někteří spokojení, někteří vždy s kritikou komerce. „Pravda“ velmi jednoduchá. Bez firem, které pomáhají realizovat Prázdniny, a nejen Prázdniny, bychom tady pravděpodobně nebyli. Nebylo by na co se těšit, co organizovat, kam jet. Nebyly by krásné zážitky a všechno to kolem. Takže jim patří dík. Stejně jako Medvědovi a agentuře Prázdniny, stejně jako všem ze zámku – jmenovitě panu řediteli Norkovi a stejně jako městu Telči.

Ivana Denčevová, agentura Zlatý dvůr P.S. Pan starosta a senátor Václav Jehlička převzal nad Prázdninami záštitu. Tzn. Nejen reprezentovat, ale taky se o nás starat!!! Těšíme se na to!

VÝSTAVA VE VĚŽI

Ve věži svatého Ducha byla ve čtvrtěk za pomoci dvou horolezců a dvou kaskadérů (Petra a Tomáš) nainstalována výstava obrazů Jana Křena. O osobnosti tohoto zvláštního člověka se dozvíte více v zítřejším Zpravodaji, neboť hledáme někoho, kdo pana Křena osobně znal a mohl by nám o něm vyprávět. Obrazy stojí za vidění jak pro své náměty, neobvyklou techniku malby a větší než obvyklé rozměry, tak pro atmosféru věže, ve které jsou zavěšeny v trámův. Věž je otevřena od 9 hodin do 18, s hodinovou polední pauzou.

VSTUPENKY!

Před štábem (DDM) začal dnes předprodej vstupenek na koncerty Prázdnin v Telči. Ceny jsou takové jaké být musí, většinou 80 Kč, občas 100. Vstupenka na Buty stojí 120 Kč a na koncert Jaromíra Nohavici dostanete za 250 Kč lístek pro dvě osoby. Přes den lístky seženete před štábem mezi 9 a 17 hodinou, večer po 18 hodině pak před místem konání koncertu, tj. před zámek, případně před zimákem (pouze na večerní koncert).

BRIGÁDY ZA VOLŇASY

Brigády letos organizuje sicilián Nino, který před štábem vybírá zájemce z lidu a vysílá je vstříc jejich osudu. Pracuje se u Technických služeb města Telče a na Státním zámku Telč. Srazy a bitky o místa jsou každý den a to ráno v 8, odpoledne v 15 a v noci ve 22 hodin před DDM. Pracuje se vždy minimálně dvě tři hodiny, maximálně pět, pracuje se za volňasy a pracuje se na úklidu města a okolí. Práce na zámku bude až od pondělí a srazy budou v 8 ráno před DDM.

PERFORMANCE

Pokud jste byli včera odpoledne na náměstí, mohli jste spatřit podivuhodnou věc: za doprovodu několika nosičů řezal Matěj na dvou krabicích od banánů desky s nalepeným plakátem Prázdnin v Telči. Činil tak na různých místech, nejraději před zahrádkami plnými popíjejících návštěvníků Telče a nejednou sklídl řídký potlesk. Tak takovýchto podivností můžete během Prázdnin v Telči potkat víc a dokonce se (chtěně a bohužel i nechtěně) můžete stát jejich součástí. Performance je událost s výtvarnými, hudebními či divadelními prvky, nejlépe však se všemi prvky najednou, přičemž není jasné (a ani nemá být) co to všechno vlastně znamená. Každý ať si to pochopí jak umí anebo dokonce jak chce. Takže kdybyste náhodou někde na náměstí potkali nějaké „tyjobrd'ototedabyloňčo“, nelekejte se a tvařte se, že je to úplně normální a myslíte si o tom svoje. Hlavním performerem je Matěj a členem včera založené akční skupiny se může stát každý, kdo se stane účastníkem či obětí nějaké té podivuhodné akcičky. Název akční skupiny je zatím na neznámém místě, ale jakmile se k němu dostaneme, okamžitě ho necháme explodovat. Skřítek

ČAJOVNA ČAJUJE!

Jako každý rok i letos se bude konat několik zvláštností, o kterých Vás postupně budeme informovat. Jako vždycky bude 8.8. den masožroutů, ale právě ona „jako vždycky“ je dobré občas narušit. O nedělním běhu Terryho Foxe napíšeme více zítra, stejně tak o blížícím se soutěžním odpoledni Folkáče versus Foukáče, které organizuje dačický Centropen. Ovšem lahůdkou největší je už od dnešního dne čajovna v 1.patře DDM, tedy něco, co tu ještě nebylo. Vše o čajovně a jejích lidech si budete moci přečíst zítra ve speciálu o všem co dělá čajovnu čajovnou.

JSI LEHKÁ JAKO NOHA

Lehká noha hraje prý s trochu drsnějším venkovským nádechem elektroakustickou hudbu z pomezí bluesových směrů, včetně country blues, regtime, rhythm and blues, boogie a jižanského rocku. Kapela vznikla v dubnu roku 1994 ze zkušených muzikantů. Hrají koncertně i na tancovačkách. Svůj styl a název sami vysvětlují takto: Lehká noha by měla symbolizovat hudební chození po špičkách v minovém poli. Slovy básníka: „Budete mrtví a budete smutní až projdete minovým polem minisukní.“ Kapela hraje v sestavě: Petr Hradečný – zpěv, akustická kytara a elektrická kytara, Milan Hradečný – pětistrunné banjo, František Goliš Drápal – zpěv, kontrabas a bezpražcová kytara, František Hamond Šír – akordeon, Petr Klim – bicí.

MRAKOPLAŠ

Inspirována postavou nedostudovaného čaroděje Mrakoplaše z knížky Terryho Pratcheta Úžasná zeměplocha vytvořila

v lednu 1996 čtveřice muzikantů stejnojmennou kapelu. Od té doby si ze všeho nejvíc užili osobních problémů, se kterými se však vypořádali: dnes ji tedy tvoří dvojice kytaristů Pavel Lipták (foto) a Martin Kalenda, z nichž první jmenovaný zpívá veškerý repertoár svým poklidným huňatým basem, který je hlavním poznávacím znamením skupiny. O to víc je kolem Mrakoplaše stálých hostů hrajících

systémem GDČ (gdo má čas) – a také koho je třeba: Pavel Lipták (voc, gt, el.gt), Martin Kalenda (gt, voc), Petr Vrabec (harm, voc), Jiří Zmek (cg), Martina Fialová (sax, hoboj), Michal Janovský (bg)... Je to ostřejší akustická muzika s prvky blues. Nejvíce si Mrakoplaš cení svého vystoupení předloni v listopadu v klubu Lišák, kde předkapelovali Vladimíru Mišíkovi a ETC Bandu.

ROK MLADÉ BAFALO

Bafalo má na to, aby se stalo nejvýraznějším objevem folkové scény, co se týče originality i kvality. V kuloárech se

vzrušeně diskutovalo, jestli připomínají spíš Poutníky, Cop nebo Druhou trávu. Abych se zapojila do diskuse, první dvě kapely nepřipomínají ničím, srovnání s Druhou trávou se díky stejnému složení nástrojů neubráním. Nicméně kytara pochází nikoli z bluegrassové, ale folkrockové líhne a zejména osobitá tvorba Michala Braxatorise (foto) je určitě dostatečným rozlišovacím znakem. Skupina vznikla v loňském roce, takže co bude dál ukáže čas, trpělivost a zájem diváků, pořadatelů a nakonec i samotných muzikantů. A koho tedy můžeme na jevišti vidět? Braxu jako kytaristu a zpěváka, kytaristu Petra Kalouska Chrobáka, banjistu Jardu Jahodu, dobristu Ondřeje Holoubka a baskytaristu Petra Maršíka.

Připravila Martina s použitím materiálů kapel a tisku. Skřítek už se v tom jen tak trochu povrtal.